

Kapitel 5

Tilskud

§ 14. Staten yder tilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter, fraregnet indtægter ved uddannelserne. Tilskuddet til undervisningsudgifter bestemmes ud fra antal årselever ved uddannelserne og et gennemsnitligt tilskud pr. årselev fastlagt i de årlige finanslove.

Stk. 2. Til institutioner, der er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., ydes tilskud efter denne lov ikke til dækning af udgifter til betaling af afgifter i henhold til momsloven.

Stk. 3. Undervisningsministeren kompenserer institutionerne for udgifter til betaling af afgifter i henhold til momsloven, som efter momsloven ikke kan fradrages ved en virksomheds opgørelse af afgiftstilsvaret (ikkefradragsberettiget købsmoms), og som institutionerne afholder ved køb af varer og tjenesteydelser, til hvilke der ydes tilskud efter denne lov.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om compensationen efter stk. 3 og kan herunder beslutte, at der skal etableres en a conto-ordning for momskompensationen til institutionerne.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte særlige tilskudsregler i forbindelse med uddannelsesforsøg, for elever i enkeltfagsundervisning og for skoler med lille elevtilgang, hvis det ud fra regionale hensyn er vigtigt at bevare uddannelsen det pågældende sted.

§ 14 a. Staten yder et særligt tilskud for færdiggørelse af uddannelse efter denne lov. Taksten fastsættes på de årlige finanslove. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af det særlige tilskud.

§ 15. Undervisningen er vederlagsfri.

Stk. 2. Elever, der har tilmeldt sig en særlig ordning, hvor det på forhånd er planlagt, at undervisningen i et semester eller efter særlig tilladelse fra Undervisningsministeriet i op til et år skal foregå ved en udenlandsk uddannelsesinstitution, kan afkræves betaling for egen rejse, eget ophold og egen forplejning i forbindelse med dette udlandsophold. Der kan ikke kræves betaling af eleverne for udgifter, der vedrører under-

visningen eller lærernes deltagelse. Hjælp til afholdelse af omkostninger, der er forbundet med undervisningen i udlandet, skal komme samtlige deltagere til gode, medmindre der er tale om rabatter, legater eller lignende, der efter givers bestemmelse er ydet til bestemte af deltagerne. Undervisningsministeren kan fastsætte maksimum for det beløb, en elev kan afkræves for et udlandsophold.

Stk. 3. Såfremt elever trods tilmelding ikke deltager i ophold ved en udenlandsk uddannelsesinstitution, påhviler det elevernes skole at sørge for, at eleverne uden forsinkelse kan fortsætte i den ordinære uddannelse på den skole, hvor de allerede er optaget, eller på en anden skole.

Stk. 4. En skole kan opkræve betaling fra elever for deltagelse i ekskursioner m.v., der indgår som en del af undervisningen. Der kan dog ikke kræves betaling for udgifter, der vedrører undervisningen eller lærernes deltagelse. Rabat ydet i form af frirejser eller lignende skal komme samtlige deltagere til gode.

Stk. 5. Ekskursioner m.v. med en deltagerbetaling, der alene vedrører forplejning og højst udgør 50 kr. pr. påbegyndt døgn pr. deltager, er omfattet af den almindelige mødepligt. En elev kan ikke udelukkes fra deltagelse heri på grund af manglende erlæggelse af deltagerbetaling.

Stk. 6. Deltagelse i ekskursioner m.v. med en deltagerbetaling, der vedrører andet end forplejning eller udgør mere end 50 kr. pr. døgn pr. deltager, er frivillig for den enkelte elev, og skolen skal tilbyde alternativ undervisning til elever, der ikke deltager.

Stk. 7. Det i stk. 5 og 6 nævnte beløb reguleres hvert år med virkning fra den 1. august med satsreguleringsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det fremkomne beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af den på reguleringstidspunktet gældende grænse før afrunding. Når reguleringen giver anledning til en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet, bekendtgøres dette af undervisningsministeren.

Stk. 8. De undervisningsmidler, der er nødvendige for undervisningen, skal af skolen stilles til rådighed for eleverne uden betaling, jf. dog stk. 9.

Stk. 9. Undervisningsministeren kan bestemme, at eleverne i begrænset omfang selv anskaf-